

NGUYỄN CAO KỲ, ÔNG LÀ AI?

Hay là:

để lý giải câu thơ:

Họ Cao nhậm chức bấy chầy

Phó vương danh xứng, một bầy quyền gian

Trích trong “CHUYỆN TÌNH PHẠM LÃI TÂY THI” của Dương thanh Phong

Nguyễn cao Kỳ đặc thế nhất là khi thành lập *nội các chiến tranh* mà tự coi mình như một lãnh tụ chân chính đang phát động *một cuộc cách mạng xã hội* với danh xưng là “Ủy Ban Hành Pháp Trung Ương” mà tự xưng là chủ tịch ủy ban (thủ tướng) và người đứng đầu một bộ là uỷ viên (Bộ trưởng) nhưng thực chất chỉ là danh từ hoa mỹ, ba hoa, tự đánh bóng mình, *tạo nên một huyền thoại cho một thiếu niên anh hùng xuất thế giống như Trương vô Kỵ trong chuyện chưởng của Kim Dung.*

Tôi còn nhớ, lúc đó tôi đã từ bỏ nghề làm báo đói rách và đang làm cho cơ quan quân sự Mỹ (MACV) thì có một anh bạn thân rủ tôi về phụ tá anh ta để lập một bộ mà anh ta được Kỳ đặc biệt phong cho làm uỷ viên, tôi bèn trả lời ngay:

“Kỳ vốn là con người kỳ cục, làm gì cũng muốn khác người, nói quá nhiều về mình mà làm thì quá ít, tuyên bố ẩu tả, bất nhất, bừa bãi đến nỗi mục hạ vô nhân, ham danh vọng thích cường quyền, độc tài độc đoán, vô pháp vô luân ngồi sớm lên hiến pháp và luật pháp, ăn chơi đàng điếm, rượu chè bừa bãi, cướp người yêu của thuộc cấp một cách đê tiện, trắng trợn, dù đã có vợ và bốn con, tham nhũng, hối lộ, buôn lậu. Say mê chơi gà đến điên cuồng như vậy thì khi hấn cầm quân làm sao mà tránh khỏi được *cảnh thí quân vô lý và tàn nhẫn đến độ mất nhân tính chỉ cần hai tiếng anh hùng mà thôi.* Hai tiếng *Cách Mạng* chỉ là để che đậy hai chữ *Kỳ Cục* . Bây giờ là hấn đang cực thịnh đấy nhưng không bao

lâu nữa sẽ cực suy, cậu thì có thể kiếm được việc khác dễ dàng còn tôi thì lại thất nghiệp và vợ con đói rét, làm ở đây tuy chẳng có danh gì nhưng lâu bền và đời sống cũng được bảo đảm hơn “

Và sau đó tôi cũng được tin một anh bạn khác nhận làm cố vấn trưởng cho Kỳ, từ đó tôi cũng không gặp họ nữa lý do là phải đi lính ra chiến trường cho mãi đến năm 2003 mới gặp lại họ bên Mỹ, nhưng vẫn theo dõi hành tung của “***anh hùng chọi gã***” và có vài nhận xét sơ lược về tướng Râu Kẽm như sau:

1-Quần áo mặc theo kiểu Mao Trạch Đông .Đi làm thì dùng máy bay trực thăng .
Đi ăn sáng thì đem bầu đoàn thể tử, bộ hạ thân tín sang Ma Cao cờ bạc đàng điếm.

2-Khi đại diện quốc gia đi tham dự ngày quốc khánh của Đài Loan thì hung hăng cậy tài biểu diễn lái máy bay và bắn súng cối cho dân Đài Loan xem, cho như thế là “***anh hùng mã thượng***” mà không biết là những việc này là việc của hạ sĩ quan, binh sĩ bình thường cũng làm được chứ đâu cần đến một thống soái, lãnh tụ một quốc gia mà mình đại diện như vậy có phải là đã ***làm nhục quốc thể không?*** Ấy thế mà hấn cứ vênh váo, tự đắc khiến những bậc trí giả phải lắc đầu, đau lòng mà phải than rằng :”***Chó nhầy bàn độc***”

Còn riêng tôi thì xin tặng anh lính không quân kiêm xạ thủ cối 81 ly một câu thơ rằng:

“ Ngu dần cố dạy phí lời tâm can”

3-Lập pháp trường cát bắn Tạ Vinh, tỏ cho mình là uy quyền tuyệt đối.

4-“Nguu tầm ngu, mã tầm mã” người xưa dạy rất đúng, cho nên mới có tướng Nguyễn Ngọc Loan, tư lệnh cảnh sát quốc gia , ***bắn một tên việt công đã bị bắt trói ở chiến trường Chợ Lớn vào dịp tết Mậu Thân mà phóng viên báo TIME đã chụp được*** và đã cho in ở trang bìa khiến dư luận quốc tế cực lực phản đối làm

hại uy tín quốc gia không phải là nhỏ về phương diện ngoại giao cho đến bây giờ vẫn chưa gột rửa hết được sự hiểu lầm đó.

5-Hồ hào lập đoàn phi công bắc tiến đến khi trung tá phi công Phạm phú Quốc mới bay qua vĩ tuyến đến địa phận Vinh đã bị pháo binh của địch bắn rơi thì *tư lệnh Kỳ vội vàng bay về* và từ đó không bao giờ nghe thấy hai tiếng "**Bắc Tiến**" từ cửa miệng tướng Kỳ nữa

6-Ngày Tết Nguyên đán, lệnh tổng thống Nguyễn văn Thiệu "Vi an ninh quốc gia tuyệt đối không ai được đốt pháo, nếu vi phạm sẽ nghiêm trị theo quân pháp" Nhưng phó tổng thống Nguyễn cao Kỳ vẫn thản nhiên cùng bạn bè thân tín, tay chân thủ đắc uống rượu tây, ăn tiệc tàu, của ngon, vật lạ, gái tơ tỳ thiếp từng bày thụ hưởng trong khói pháo mịt mù cả một trời Tân Sơn Nhất, cộng thêm những tiếng pháo nổ long tai nhức óc khiến dân cả vùng lân cận Tân Sơn Nhất phải khổ sở mất mấy ngày tết.liền *Ai ai cũng phải lắc đầu lè lưỡi vì tính ngang ngược, kỳ cục của vị ông phó Kỳ, mà đến cả tổng thống cũng đành bó tay.*

Trong khi đó thì ngoài mặt trận anh em chiến sĩ đang dành nhau từng tấc đất với địch *quân không màng đến cả thân xác mình mà quên cả vợ con đang ăn tết trong cô đơn lạnh lẽo, đói khổ, buồn phiền..*

7- Học hành dốt nát mà lại muốn khống chế ngành y khoa, sắc luật 1967 vi phạm sự tự trị của trường y khoa Saigon trầm trọng: Bổ nhiệm giáo sư bất xứng, bác sĩ y khoa lại được bổ nhiệm chính thức làm giáo sư trường y khoa gây saó trộn ở giáo dục đại học khiến có người như B.S. Lê minh Trí và B.S.Trần Anh bị giết v.v

8-Trước 30-4-1975 hồ hào kêu gọi mọi người kéo nhau về Cần Thơ để tử thủ vùng bốn ở trại Tân Chí Linh cùng nhóm Nguyễn ngọc Loan, Ngô công Đức...v.v để mình lên ngôi tổng tư lệnh kiêm tổng thống, rồi sau đó bật vô âm tín

9-Ngày 30-4-75 trốn chạy sang Hoa Kỳ lại cờ bạc, dĩ điểm, bỏ Tuyết Mai (Triệu Minh của ông ta ngày xưa) không chỗ ở, phải ở nhờ bạn không quân ngày xưa, nhưng lại cuỗm luôn cả vợ bạn. Từ ngày bước chân đến Hoa Kỳ, ***không bao giờ thăm hỏi cộng đồng tỵ nạn, tình chiến hữu nghĩa đồng bào là như vậy!!!***

10 –Vào khoảng trước Noel năm 1979 vai tuần , giữa lúc bọn công an thay thế bọn lính cộng sản coi tù cải tạo(chế độ quân quản giải thể ở miền Nam) thừa dịp đó anh em tù binh cải tạo ở trại Suối Máu chui qua hàng rào để liên lạc thông tin với nhau, đánh ăng-ten náo loạn cả lên chỉ vì tội bộ đội bắc Việt vất những mảnh giấy báo mật của bọn chó săn ăng-ten, anh em tù binh mới ***biết rõ ai là kẻ phản bội mà hành xử theo kiểu giang hồ, tuy nhiên đây cũng là cái trò dùng mâu thuẫn để trị tù binh trong khi chúng đang cần thời gian rảnh để chia chác nhau về chiến lợi phẩm đã tích lũy từ khi coi tù để cuốn gói về bắc cũng phải để lại cho kẻ mới chút đỉnh làm quà, thành ra có nhiều tin đồn quoaí gở vô căn cứ, đặc biệt nhất là:***

tin ***“Tướng Kỳ đã về Việt Nam lập chiến khu với bốn cố vấn người Nhật và hai con chó berger Đức to bằng con bò, vũ khí và viện trợ quân trang quân dụng của Mỹ và Nhật”*** Hỏi: Tin lấy ở đâu? Đáp: đài BBC . Ai nghe? Anh bạn tù đi sửa quần áo cho cán bộ quân giáo nghe trộm được. Thế là cứ rỉ tai nhau một đồn mười, mười đồn trăm,..ai cũng tin như sấm, mặt mũi hớn hờ như sắp được giải thoát. Nếu lúc bấy giờ có ai đặt lại vấn đề thì bị đối phương chửi mắng ngay: ***“Đồ ngu ! Tướng Kỳ mà ly, trước khi mất nước ông ấy chả kêu gọi rút quân và dân về vùng 4 để lập một vùng tự trị mà đánh lại cộng sản là gì?”***

Nhưng vì lý do này hay khác ông ấy không thực hiện được, đến nay có đủ điều kiện mới mang quân về cứu quốc chứ khi nào Mỹ lại bỏ ngang xương như vậy. Với những tâm tư tình cảm “đại hạn mong mưa” vì thế ***nên có nhóm người bí mật đứng lên thành lập “Ủy Ban Quân Ủy Quân Khu Ba” để sẵn sàng nội ứng, tiếp thu khi quân ông Kỳ kéo đến, nên tối tối có anh em bịt mắt lại đi từng nhà đọc thông cáo của ủy ban, toàn là tin tức nghe được từ đài BBC?!***

Việc này đưa đến kết quả là một âm mưu nổi loạn, cướp trại, kéo nhau vào rừng tìm tướng Kỳ đầu quân (chúng tôi sẽ viết rõ hơn trong cuốn hồi ký “Một kiếp Người” sắp xuất bản, vì trong phạm vi bài này chúng tôi chỉ muốn trình bày một lời thiếu suy nghĩ, bốc đồng nhất thời, của một cấp lãnh đạo, tầm cỡ quốc gia như tướng Kỳ nó tác hại đến

cả mai sau cho biết bao nhiêu sinh mệnh con người đang bị cực hình vì tù tội nhưng lúc đó ở bên kia trái đất, nước Mỹ giàu có, con người ấy, tướng Kỳ, vẫn thản nhiên rượu ngon gái đẹp, cờ bạc trác táng, hành động phản lại những ước mong của muôn người đang khắc khoải chờ mong cứu tử chỉ vì quá tin vào lời nói vô trách nhiệm, ngu xuẩn, lừa đảo của người chỉ huy cũ của mình.

11-Vào năm 1982, tôi được thả về Saigon cư trú, có một chiến hữu trong nhóm chúng tôi rất đáng tin cậy, giới thiệu với tôi *một người là đại diện cho Tổ Chức Phục Quốc của tướng Kỳ hiện đang bí mật hoạt động tại miền Nam, có đến vài trăm ngàn đảng viên, đa số là cựu quân nhân trong quân lực Việt Nam Cộng Hoà,* ông này vốn là cựu y tá của quân đội ta, có gia đình, làm nghề y tá tư, có phòng mạch trong thôn xóm, tôi có tiếp xúc nhiều lần với ông ta. và mong được gặp người của ông Kỳ từ Mỹ về vừa tiếp tế vừa trao lệnh trực tiếp của tướng Kỳ, nhưng không bao giờ được gặp, lý do: “Người này hành tung rất bí mật đột hiện đột biến, không thể hẹn giờ trước được “

Kinh nghiệm trong trại tù Suối Máu nên chúng tôi cho là cộng sản đang gài bẫy để cất mẻ lưới bự, tôi cương quyết nói với anh em: ‘ Kỳ chỉ là kẻ nói nhiều mà làm ít, miệng hùm gan sứa’ Nhất là lúc đó bọn cộng sản đang lập những hội, đảng phục quốc giả để tóm hết những người chống đối ở miền Nam

12-Năm 1992 tôi sang Mỹ với diện HO, mới thấy rõ bộ mặt thật của tướng Kỳ, không ngoài dự đoán của mình nhưng nghĩ lại vẫn thấy lạnh gáy.

Những điều kể trên chứng tỏ là Kỳ đã được bọn cộng sản chớp bu Hà nội đánh giá cao, *coi như là tên chống cộng số một của miền Nam trước tháng 4 năm 1975* còn nhiều uy tín trong quốc nội cũng như hải ngoại, còn *có thể nhất hô bá ứng cho nên cố ve vãn mời về làm cò mời cho chúng, tuyên bố vắng xít chó; nào là xoá bỏ hận thù*, người Việt Nam cả làm gì còn việt cộng với cộng hòa, nào xin phép nhà nước trưng tu lại nghĩa trang quân đội ở Biên Hòa để người sống và chết *đều hòa hợp hòa giải một lượt* cho thắm tình dân tộc mà chỉ làm cái loa thay cho Võ văn Kiệt nói giúp với đồng bào ty nạn cộng sản hải ngoại nhưng vô dụng nên *chỉ được chủ mới thí cho vài miếng xương và một con vợ già để làm nghề cò đất*.

13-Ngày quân lực 19-6-2005, được tổ chức tại bãi đậu xe trước hội trường thành phố Westminster, tôi và vài người bạn nữa đang nói chuyện về tướng Kỳ và cuốn thơ “chuyện tình Phạm Lãi Tây Thi” của tôi dài 3418 câu lục bát trong đó có đoạn nói về “*Phó vương họ Cao*” dưới triều đại Ngô Phù Sai trong Đông Chu Liệt Quốc thì có một người mặc quân phục màu cứt ngựa đeo lon đại tá của QLVNCH đến nói rằng: “Anh có giám chọn đài phát thanh nào chúng ta đấu khẩu không? chứ các anh đứng đây mà nói xấu người vắng mặt là không xong đâu! Tôi chịu hết chi phí, anh có giám không? Tên anh là gì ? *ông ta kéo áo ngực tôi để xem tên nhưng tôi mặc thường phục*, ông giận quá chia bảng tên đeo ngực mà nói: “Tên tôi đây nhìn cho rõ và nhớ lấy ” Tôi cười thản nhiên trả lời:

“Tôi thắng ông hay bại thì làm gì? Chúng tôi nói chuyện riêng với nhau cho vui đâu có nói chuyện với ông, xin lỗi nhé” Ông ta hần học sẵn tay áo như muốn đánh nhau đi chung quanh chúng tôi mắt lườm lườm như cố tình khiêu khích, chúng tôi tiếp tục câu chuyện coi như không có gì xảy ra. Lát sau ông ta hậm hực bỏ đi nhưng thỉnh thoảng còn quay lại với đôi mắt giận dữ mồm lẩm bẩm; *“Đồ ngu! tướng Kỳ đang ở Việt Nam thi hành khổ nhục kế, mai này sẽ biết*

14-Vào khoảng tháng 4-2007 vừa qua cũng có người gọi điện thoại cho tôi nói là đã để cả một tháng trời đọc cuốn thơ “*Chuyện Tình Phạm Lãi Tây Thi*” của tôi và

xin góp ý như sau: “ *Xin bỏ đoạn thơ nói về phó vương họ Cao trang 137-139 đi*
.”

Tôi hỏi :”Xin cho biết lý do?”

Trả lời:” *Minh không nên vạch áo cho người xem lưng, người xưa thường nói đẹp tốt khoe ra, xấu sa đậy lại, mong ông hiểu cho, chứ việt cộng tham những hối lộ hơn VNCH mình hàng ngàn vạn lần ấy chứ!*”

Tôi cười: “Cám ơn ông đã có công đọc hết cuốn thơ của tôi, nhưng ý tưởng vừa rồi tôi không thể chiều theo ý ông được, mong ông thông cảm vì *tôi không thể bẻ cong ngòi bút như bọn văn nô cộng sản đã và đang làm. Ông nhớ là làm như thế là che dấu sự thật không những đắc tội với tổ quốc, dân tộc mà còn để cho con cháu muôn đời sau nguyền rủa, với tư tưởng đó là kìm hãm sự tiến bộ của dân tộc mình đó ông ạ . Tôi chỉ là nhà thơ nhưng vẫn phải có trách nhiệm với lịch sử, với nhân quần Việt Nam, nếu tôi không viết thì cũng có người khác viết, vài thưa làm sao che được mắt thánh,* còn ông, ông cũng là nhà thơ nhà văn ông cũng có quyền viết theo ý ông, theo lập trường của ông, ông có quyền ca tụng Nguyễn cao Kỳ.

.”
15-Hai ngày 22 và 23 tháng 6 năm 2007 vừa qua, Nguyễn minh Triết, chủ tịch nước Việt Nam Cộng Sản. họp chủ đầu tư với khoảng 600 tên việt kiều việt gian để kêu gọi đầu tư vào việt nam ở khách sạn St.Regis,Dana Point, một bờ biển hẻo lánh, cách little Saigon, thủ đô tỵ nạn của người Việt khoảng hơn trăm dặm đường, dù có cảnh sát Mỹ hộ tống và giữ an ninh bằng moto và kỵ mã *nhưng vẫn phải đi luồn cửa hậu, nhục nhã chẳng khác gì chui lỗ chó chui vi ở ngoài đường đứng đông nghẹt hàng hơn hai ngàn người biểu tình chống cộng từ mọi ngã đường kéo về, cờ quạt rợp trời, tiếng loa và tiếng hò vang dội cả một góc trời:*
”Triết go home= Triết cú đi...”

Trong hetel cha con vua tôi đang ca tụng lẫn nhau hồ hởi, phấn khởi, bĩ ổi, đáng nói nhất là *anh hùng gà chọi Nguyễn cao Kỳ cũng bay từ Việt Nam* về cho kịp buổi chiều hoàng đế đồ Triết, mình mặc cân đai bồi tử mới tinh đúng một , quy mọp xuống, tung hô vạn tuế và cất cao giọng, cổ gào lên cho át tiếng ồn ào nhậ nhệt của kẻ khác: *“kẻ hạ thần này xin nhân danh người Việt hải ngoại (tiếm xưng, vẫn thói quen bốc phét, hẳn chỉ có thể đại diện cho chính hấn và con vợ già mà bọn cộng sản mới ban cho) thỉnh an thánh chúa xin nguyện ra sức khuyến mã mà tận trung với bệ hạ và triều đình nhà Cộng, muôn năm trường trị nhất thống sơn hà!”*

Nói tóm lại, bọn vua quan *độc quyền đảng trị Hà Nội* thường rêu rao: *“Ở hải ngoại chỉ có một nhóm người mất quyền mất chức, mất bổng lộc nên mới cay cú thù hận chống đối cộng sản, chứ những người khác vẫn hướng về đảng và nhà nước cả”*

Nhưng bây giờ thế giới đều hiểu rõ sự thật khác với lời rêu rao bố láo của chúng.Những người có quyền uy và bổng lộc nhất nhì ở miền Nam trước 1975 như Nguyễn cao Kỳ thì đang tro trên để rớt mặt nạ, mang tiếng xấu muôn đời cô đơn, nhục nhã. Những người chống cộng ngày nay nếu có thì chỉ là những người ngày xưa không chức không quyền, không bổng lộc, khi đi đánh giặc thì vợ con ở nhà vẫn chạy ăn từng bữa, nghèo đói, cô đơn, làm công chức thì cũng đủ ăn nhưng thiếu mặc còn con cháu ở thế hệ hai ba đầu có hưởng quyền lợi gì của cha ông mà vẫn hăng say chống Nguyễn Minh Triết và bè lũ trong dịp này. Tất cả mọi người tỵ nạn cộng sản vất bỏ hết tất cả tài sản cho bọn giặc cộng mà chạy lấy thân, phơi thây trên biển cả “ *xương chồng chất núi, máu vùng khắp đồng*”. Sau ba chục năm cần cù làm ăn học hành cật lực nên đã gửi về cho gia đình thân quyến ở Việt Nam cứu đói, hàng năm 4 bốn tỷ dollars, cho bọn bắc bộ phủ ngồi mát ăn bát vàng mà còn hành hạ dân Việt đến cùng đường bí lối, muốn chết cũng không được, muốn sống cũng không xong cho nên cuộc biểu tình của dân oan ở Saigon và ở Hà Nội càng ngày càng lớn mạnh lên đến hàng ngàn người, vì vậy những Việt kiều hải ngoại phải đứng lên ủng hộ họ, cổ vũ cho họ và

kêu gọi những người dân chủ thế giới góp sức để họ lấy lại quyền làm người mà bọn cộng sản đã nắm giữ quá lâu.

16-Lá bài thứ hai mà cộng sản Việt dùng là Phạm Duy, người nhạc sĩ chống cộng có tiếng ở miền Nam trước 1945 được mời về nước để khuyh loát giới văn nghệ sĩ hải ngoại *nhưng cũng vô dụng vì con người Phạm Duy cũng như Nguyễn Cao Kỳ chỉ tiền và gái làm gì có tư tưởng vì dân vì nước? đã lộ tẩy hết rồi.*

17-Là bài thứ ba là lá bài tôn giáo: thiền sư Thích Nhất Hạnh, con người không cha mẹ được cộng sản cho nằm vùng ở miền Nam trước 1975, được Việt Nam Cộng Hoà cho đi Nhật tu nghiệp Phật giáo, nằm hải ngoại gây thế lực ngầm ngầm hoạt động phản chiến, ca tụng Hồ chí Minh là anh hùng, việt công xâm lăng miền Nam là chính nghĩa, gọi chính phủ VNCH là bù nhìn của Mỹ, chửi Mỹ là đế quốc xâm lược, sau năm 1975 đã ba lần về nước để cứu nguy cho cố chủ, và *muốn lập nên một hội Phật giáo hiện sinh dạy tu thiền theo kiểu Dương Quá và Long Nữ luyện công mà cõi trường ngồi lên lòng nhau, ôm nhau trong Thần Điều Đại Hiệp của Kim Dung, nghịch hẳn với giáo hội Phật giáo chính thống, (xin đọc Đạo Phật Hiện Đại của Thích Nhất Hạnh trang 60 ... và cuốn Vietnam, Lotus in a Sea of Fire by Thich Nhat Hanh).* Làng Mai là mật khu luyện những thứ đó khiến cho bọn trẻ Âu Mỹ mê mẩn tâm thần, dùng mê tín dị đoan, bói toán, cầu an cầu siêu, dùng thần lực giải oan cho những người đã chết và để hòa giải cho người đang sống, đây là mưu đồ của Nhất Hạnh cùng tăng đoàn Làng Mai lập đàn trường giải oan khắp nước Việt, đó là tiền khởi xây dựng một tôn giáo Mác-Xít mà đi đến chỗ thờ Hồ chí Minh làm giáo chủ thay thế cho Phật Thích Ca, vì sau khi tăng đoàn làng Mai trở về Âu châu thì ta thấy tượng họ Hồ được đặt ở các chùa chiền miếu mạo ở Việt Nam, đặc biệt nhất là pho tượng Hồ tạc ngồi chễm chệ trong chùa ở Bình dương mà báo chí hải ngoại đã đăng hình, tạo nên dư luận Bác linh thiêng lắm ai cầu gì được nấy do cửa miệng mấy tên sư quốc doanh đi truyền bá cò mồi.

Thực ra Phật pháp, không có quyển kinh nào nói ***đến thần lực như Nhất Hạnh đã nói***, ngay đức Phật Thích Ca khi hiện tiền ngài cũng không có thần lực đó, bằng chứng là cao đồ đắc ý nhất của ngài trong thập đại đệ tử, ngài Mục Kiền Liên, ***đã luyện đến lục thông***

đệ nhất nhưng khi muốn cứu mẹ trong hỏa ngục ra, đều vô phương, cứ mỗi khi dâng cơm cho mẹ ăn thì cơm đó biến thành sét dĩ, mẹ không ăn được. Cực chẳng đã ngài phải mời đến 500 vị la hán đến tụng kinh siêu độ cùng một lúc, nhưng cũng vô dụng đến khi Kiều mẫu động lòng sám hối những chuyện đã làm trước thì lúc đó tự nhiên được giải thoát cảnh tù đầy cho nên chỉ có ***“tự tu tự luyện mà thành chính quả chứ không ai có quyền ban phúc giáng họa cho người khác được”***

Trong phạm vi bài này chúng tôi không thể nói nhiều hơn về vị ***thiền sư Bụt học của làng Mai***, nếu có duyên chúng tôi sẽ trình bày về vấn đề này đi sâu vào Phật pháp hơn mong quý vị độc giả thông cảm.cho, ***còn những kẻ lợi dụng Phật pháp mà giảng giải sai giáo lý thì sẽ bị đầy xuống địa ngục A- Tỳ muôn kiếp không thoát được.***

Trong bài này chúng tôi chỉ dùng hiện tượng của ý tưởng cá nhân khác biệt để chứng minh công việc của Nguyễn cao Kỳ đã làm chứ không hề có ý chỉ trích hay phê bình bất cứ ai nên không thể viết rõ danh tánh, mong quý vị độc giả lượng tình tha thứ cho.

Sau vụ Nguyễn minh Triết sang Mỹ bị cộng đồng ty nạn cộng sản.biểu tình rầm rộ chống đối ở những nơi mà Triết cùng bọn tay sai đi qua vào những ngày cuối tháng 6 năm 2007 vừa qua từ New-York, Washington D.C đến Dana Point đã chứng tỏ rằng: “ những con bài: chính trị Nguyễn cao Kỳ, văn nghệ Phạm Duy mà sâu xa, ác hiểm nhất là con bài tôn giáo, văn hóa của Thích nhất Hạnh đều bị đồng bào ty nạn vô hiệu hoá, và đồng thời những mặt nạ nằm vùng đã bị rút, tuy nhiên chúng ta vẫn cần phải đề cao cảnh giác với những đòn ngấm ngầm, sảo quyệt của bọn ác quỷ .

Sau đây chúng tôi xin gửi đến quý vị *độc giả đoạn thơ nói về phó vương họ Cao dưới triều đại Ngô Phù Sai trong Đông Chu Liệt Quốc trích trang 137-139 trong cuốn thơ Chuyện Tình Phạm Lãi Tây Thi hay là Giai Nhân Đoạn Trường Khúc dài kỷ lục, 3418 câu lục bát*

CHƯƠNG BA MƯƠI MỐT

Phó Vương họ Cao

Họ Cao nhận chức bầy chầy

Phó vương danh xúng, một bầy quyền gian

Xuất thân, một gã điếm đàng

Ham làm vua chúa, lại ham chọi gà

Ham tất cả, kém tài ba

Anh hùng muốn đoạt, danh mà ai tin?!

Dù cho vỗ ngực, trăm nghìn

Đi đâu cũng tưởng, là mình thần oai

Kẽm Râu ưa vẽ bề ngoài

Miệng mồm thì lắm, mà tài thì không

Con người sao lắm bực đồng

Ôm rơm cho lắm, nào thông được gì?

Suốt đời rượu gái, ly bì

Miệng hô bắc tiến, chân thì tháo lui!

Pháp trường cát dựng cấp thời

Giết người giết một, vạn người khác kinh

Sao không soi đuốc chân mình

Chân như nhóp bần, thân mình nhóp như

Còn bao nhiêu chuyện mập mờ

Thuốc men nào biết, lại mơ chuyện kỳ

Mà toan khổng chế ngành y

Tạo nên bao cảnh, thị phi giết người!

Đến khi thế nước rã rời

Thành vây, đất mất, người người hoảng kinh

Lại hô tập hợp dân binh

Để mà di chuyển về thành Tây Đô

Lập nên một nước hồ đồ

Lên ngôi hoàng đế, giấc mơ hảo huyền

Rồi sau đó biến mất liền

Để mà xuất hiện, ở miền cực xa !

Lại cờ bạc, lại xa hoa

Lại tìm phụ nữ, để mà giải khuây

Dân binh ở lại đọa đầy

Bao nhiêu tù tội, năm chầy tháng trôi

Bao nhiêu thảm cảnh, biển khơi

Bao nhiêu xương trắng, đầy trời biết không?

Nói không hết, viết không thông

Bây giờ nổi chúng, bốc đồng về quê!!!

Hoan hô bao nỗi ê chề

Hoan hô đổi mới, tái tê lòng người

Hoan hô đi điểm khắp nơi

Hoan hô nhượng đất, cho người anh em

Hoan hô cướp đất cướp tiền

Hoan hô tham nhũng, khắp miền quốc gia

Hoan hô giặc cướp là cha

Cường quyền là chúa, dân là dân đen

Hoan hô Phật giáo chùa chiền

Phá đi xây lại, là quyền quốc doanh

Xì sào những tiếng hô tanh

Thì đem cùm kẹp, cực hình thẳng tay

Bây giờ, nhận giặc làm thầy

Địch quân làm chúa, một bầy ăn chơi

Thật là một đứa con rơi

Hàng thần lơ láo, nghĩ đời tự do

Tuổi già bóng xế, chẳng lo

Còn lo bầy những, những trò đảo điên

Xương kia dù có ra tiền

Thì tiền ấy cũng, là tiền tanh hôi

Dù cho muôn vạn đổi đời

Người ấy cũng là người bỏ đi

Dù cho muôn vạn khinh khi

Thì người ấy cũng, còn gì để khinh?!

Quận Cam 14-7-2007

Dương thanh Phong

Email address: dươngthanhphong1@hotmail.com

Website: phamlaitaythi.com